

- 1 י. ועל-דרך-זה בנוגע לנשיא על בני-ישראל:
- 2 מי שמתעסק רק עם בעלי מוחין, בעלי שכל, או רק עם בעלי רגש, ואילו בנוגע לשאר בני-ישראל
- 3 טוען הוא שעמםם יכול להתעסק ה"שמש" שלו - הרי זה סימן שאינו נשיא!
- 4 הוא יכול להיות יהודי טוב, אדם טוב, גדול ונעלה, עם כל המעלות; אבל להיות נשמה כללית, מנהיג
- 5 בישראל - הנה הסימן על זה הוא כפי שמצינו במדרש⁴⁵ על הפסוק⁴⁶ "ומשה היה רועה", שבהיותו רועה
- 6 צאן דאג לכל סוגי הצאן, ו"היה מוציא הקטנים לרעות כדי שירעו עשב הרך, ואחר-כך מוציא הזקנים
- 7 כדי שירעו עשב הבינונית, ואחר-כך מוציא הבחורים שיהיו אוכלין עשב הקשה", ובהזכור אותו להיות
- 8 רועה ישראל.
- 9 וזו היתה סלילת הדרך עבור כל רועה נאמן בישראל מידי דור ודור, עד לדורנו זה - בעל השמחה
- 10 והגאולה.
- 11 יא. ובנוגע לעניינינו:
- 12 ידוע הסיפור⁴⁷, שאמרו לבעל השמחה והגאולה, שרואים אצל רבינו הזקן, שלאחרי י"ט כסלו (לאחרי
- 13 המאסר) התחיל לנהוג נשיאותו ברמה.
- 14 ובהתאם לכך, הנה ההוראה הכללית הראשונה שניתנה לאחרי המאסר היא - שכדי להיות נשיא ומנהיג
- 15 ישראל ברמה, הרי זה על-ידי-זה שמתייחסים ל"עוזרי", אלו שמוסרים נפשם על תורה ויהדות, וביחד
- 16 עם זה מתייחסים גם ל"שונאי", אלו שהם בגדר ד"משנאיך ה' אשנא"⁴⁸, כמודגש במאמר דיבור-המתחיל
- 17 "ה' לי בעוזרי ואני אראה בשונאי"¹, ש"עוזרי" ו"שונאי" נזכרים באותו פסוק!
- 18 ועל-ידי-זה פועל גם מה שכתוב בהתחלת המאמר ש"יתמו חטאים מן הארץ .. חטאים .. ולא
- 19 חוטאים", כיון שהגישה אל החוטא היא מלכתחילה - תנאי קודם למעשה -שצריך להתעסק עמו ולפעול
- 20 אצלו שיתבטל החטא, ולהביא אותו לדרגא היותר עליונה, עד לדרגת תשובה שלימה, ש"אין צדיקים
- 21 גמורין יכולין לעמוד בו"⁴⁹.
- 22 וזוהי ההוראה של נשיא אמיתי בישראל בנוגע לענין הנשיאות:
- 23 כאשר "יצא למלך"⁵⁰ - צריך לידע שיש לו קהל בישראל, שיש בו - על-פי רצון ה' - לא רק ראש
- 24 או לב, אלא גוף שלם, מהראש עד כף הרגל, אלא שכולם צריכים להיות "באחוונא"⁵¹ כגוף אחד, ובשביל
- 25 זה מינו אותו לנשיא ומנהיג - כדי לעשות מכולם גוף אחד⁵², גוף קדוש⁵³, ו"גוי אחד בארץ"⁵⁴, כפירוש
- 26 רבינו הזקן⁵⁵ "גם בעניני ארץ כו'", שגם בהם יהיו עם אחד, מיוחד ומובדל, וכמו שכתוב בפרשת
- 27 השבוע⁵⁶: "עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב".
- 28 אך כיצד יכולים לפעול שתהיה קהילה קדישא, "גוי קדוש"⁵⁷ - שבשביל זה צריך להיות גוי שלם,
- 29 שכולל כולם, "לבלתי ידח ממנו נדח"⁵⁸ - הרי זה דוקא כאשר מיד בפסוק הראשון שפותח בו (עוד לפני
- 30 שאומר "ברוך הגומל לחייבים טובות שגמלני טוב") מתעסק עם שני הסוגים, הן עם הסוג ד"עוזרי", והן
- 31 עם הסוג ד"שונאי", ומתוך הדגשה ש"יתמו חטאים ולא חוטאים", שהרי אדרבה - הוא משתדל להעמידם
- 32 בדרך הטוב והישר, ומתוך אהבה דוקא.

(52) ראה ירושלמי נדרים פ"ט ה"ד.

(53) ראה זח"ג ע, ריש ע"ב.

(54) שמאול"ב ז, כג. ועוד.

(55) תניא אגה"ק רס"ט. ובכ"מ.

(56) בלק כג, ט.

(57) יתרו יט, ו.

(58) שמאול"ב יד, יד. וראה תניא ספ"ל ט. הל' ת"ת לאדה"ז

פ"ד סה"ג.

(45) שמו"ר פ"ב, ב. וראה תורת מנחם - התוועדיות חמ"ז

ע' 118. וש"נ.

(46) שמות ג, א.

(47) ראה סה"ש תרפ"ז ע' 168.

(48) תהלים קלט, כא.

(49) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ד.

(50) קהלת ד, יד (וראה גם לקמן סכ"ז).

(51) שבת כ, סע"א ובפרש"י.